

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

﴿يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ﴾

“Ey halkım! Allah’ın davetçisine uyun!”

(*Abkaf, 46/31*)

İSLÂMÎ AÇIDAN
MÜZİK VE TEGANNÎ

Özgün Adı:

el-Ğına ve'l-Mûsîka

Telif: Saîd el-Kahtânî

Telif: Abdullah el-Eserî

Çeviri: Yusuf Özer

Yayına Hazırlık: Guraba

Kapak: Ahmet Mayalı

Baskı-Cilt: Step Ajans

Guraba Yayınları:

ISBN: 975-8810-11-1

M. 2009/ H. 1430

HER HAKKI SAKLIDIR

GURABA YAYINCILIK SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.

Çatalçeşme Sk. Defne Han 27/5

Cağaloğlu – İstanbul

PK. 591 SİRKECİ

Tel: (0212) 526 06 05 Fax: 522 49 98

www.guraba.com.tr

e-mail: guraba@guraba.com.tr

ABDULLAH B. ABDU'L-HAMÎD EL-ESERÎ

İSLÂMÎ AÇIDAN
MÜZİK VE TEGANNÎ

Çeviri:
Yusuf Özer

الغراباء
guraba

guraba Yayımda Mihenk Taşı

NEDEN GURABA?

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ:
«بَدَأَ الْإِسْلَامُ غَرِيبًا وَسَيَعُودُ كَمَا بَدَأَ؛ فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ»

رَوَاهُ مُسْلِمٌ. وَفِي رِوَايَةِ التِّرْمِذِيِّ:

«فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ؛ الَّذِينَ يُضْلِحُونَ مَا أَفْسَدَ النَّاسُ مِنْ
بَعْدِي مِنْ سُتِّي»

Rasûlullah *sallallâhu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmaktadır:

«İslam garib olarak başladı. Başladığı hale geri döner.
O halde müjdeler olsun Guraba'ya/gariplere!»

[*Müslim, Kitâbu'l-Îmân*]

Tirmizî rivayetinde:

«Guraba'ya/gariplere müjdeler olsun! Onlar benden
sonra sünnetimden insanların bozdukları şeyleri düzel-
tenlerdir.»

[*Tirmizî, Îmân*]

ÖNSÖZ

Hamd, âlemlerin Rabbi Allah'a; salât ve selâm, peygamberlerin sonuncusu Allah'ın Rasûlü Muhammed'e, onun temiz âilesine, nurlu ve uğurlu ashabına, kıyamet gününe kadar, tek olan Allah'a inanan ve O'nun yolunda mücadele eden dostlarıdır.

Şeytan -ondan Allah'a sığınırız- ve askerlerinin, kulları saptırmak ve beldeleri fesada uğratmak için kullandığı en büyük araçlardan biri, şarkı ve müziktir. Bu, şeytanın, Allah'ın kullarını saptırdığı ve doğru yolundan çıkardığı vasıtaların en büyüğüdür.

Şarkı ve müzik, şeytanın virdidir.⁽¹⁾ Bunlar, -kulun kalbinde- Rahman'ın virdiyle asla bir araya gelemezler. Ne zaman birisi kalbe yerleşirse,

(1) Vird: Her zaman söylenen ve tekrar edilen şey.

öbürü yok olur. Çünkü onlar, bir araya gelemeyen zıt kutuplardır.

Şarkı ve müzik; kalplerin hastalanmasının, katılaşmasının, Rahman'ın sözünü dinlemekten kaçınmanın ve âyetlerden ve zikr-i hakîmden etkilenmemenin en büyük sebebidir. Aynı zamanda kalbin imandan yoksun olmasının, şeytanın yollarını açmanın, Rahman'ın yolundan alıkoymanın ve akıbetin (sonun) kötü olmasının da nedenidirler. -*Böyle bir sondan Allah'a sığınırız*-. Namazın zıddıdır; çünkü namaz, kötü ve iğrenç şeylerden meneder; şarkı ve müzik ise onları emreder. Şarkı taraftarı olan kimse, yüce Allah'ın gösterdiği doğru yolu takip edemez. Bunlardan dolayı İslâm, şarkıyı ve onunla ilgili şeyleri, büyük zararlarından dolayı haram kılmıştır.

Selef'e -*Allah onlara rahmet etsin*- mensup âriflerden birisi şöyle demiştir:

“Sema (şarkı dinleme); bazı kimselerde nifak, bazı kimselerde inatçılık, bazı kimselerde yalancı-

lık, bazı kimselerde günahkârlık ve bazı kimselerde de ne dediğini bilmezlik meydana getirir. En fazla ortaya çıkardığı ise, suretlere (şekillere) âşık olma ve iğrenç şeyleri beğenmedir. Müzik dinlemenin alışkanlık haline getirilmesi, Kur’ân’ı kalp için ağırlaştırır. Özellikle onu, Kur’ân dinlemeye isteksiz hale getirir. Eğer bu, nifak değilse, nifağın hiçbir aslı yoktur, demektir.”

Şeytan -ondan ve şerrinden Allah’a sığınıyoruz-, yahudi, hristiyan ve onların peşinden giden askerleri; şarkı ve müziğin insanların akıllarına hâkim olmadaki büyük etkisinden dolayı, hemen işe girişip bütün çeşitleriyle -özellikle İslâm ülkelerinde- uluslararası iletişim araçlarını kontrolleri altına aldılar, oralarda korkunç miktarda şarkıcı, besteci ve güfteci görevlendirdiler. Onları; para, içki, nefislere hoş gelen şeyler ve dünya hayatının süsü olan başka şeylerle aldattılar. Milletlere, İslam’a ve Müslümanlara karşı gayelerine hizmet edecek şekilde yön verdiler. Sonunda kalpler hastalandı, ruhlar bozuldu. Küçük büyük her-

kes, herhangi bir sıkıntı duymadan veya utanmadan, her zaman ve her yerde, bu şarkıları tekrar eder oldular.

Şarkılar, nice inkârcı düşüncenin, İslâm birliğiyle çatışan bölgesel ve etnik gürültülerin yayılmasına, gençler arasında pek çok bozukluğun, ahlâksızlığın ve istikrarsızlığın yayılmasına sebep olmuştur. Nice şarkı; genç kızların, insan kılığındaki canavarların pençesine düşmesine sebep olmuştur. Daha niceleri!! Öyle ki şarkı ve müzik, insanların dünyasında -günümüzde- su, hava ve beden gibi önemli bir hale gelmiştir.

Bundan dolayı -ey Müslüman kardeşler!- şarkı ve müziğin hükmünü açıklamak amacıyla kitap, sünnet ve âlimlerin sözlerinden toplayarak bu risaleyi hazırlamaya çalıştım ve ona *Şarkı ve Müzik Eğlence midir, Yoksa Tehdit midir?* adını verdim. Bu kitabı, ümmete nasihat etmek ve küçük büyük, çoğu kimsenin bulaştığı ve onda bir sakınca görmedikleri bu büyük kötülükten sakındırmak için yazdım. Nitekim Peygamber *sallalla-*

hu aleyhi ve sellem, “Ötekine gelince, o alâca siyahıdır; tepesi aşağı duran testi gibidir. Ne iyiyi tanır, ne de kötüyü reddeder. O, yalnız içine işleyen heva ve hevesini bilir.”⁽²⁾ demiştir.

Yüce, her şeye gücü yeten ve cömert olan Allah’tan adımlarımızı doğru attırmasını, bize akıl ve anlayış vermesini ve bu kelimeler vasıtasıyla mühürlenmiş kalpleri ve sağır kulakları açmasını diliyorum. O’nun, bunlara gücü yeter, doğru yola ileten O’dur.

Ebu Muhammed Abdullah b. Abdulhamîd b.
Abdulmecîd el-İsmâîl el-Eserî, Muharrem, 1422

⁽²⁾ Müslim, Kitabu’l-İman.

ŞARKI VE MÜZİK

Şarkı:

Bir şiir, nesir veya ona yakın bir şeyle sesi yükseltmek, uzatmak, devam ettirmek, makamlı veya makamsız olarak defalarca tekrar ederek eğlendirmek veya coşturmaktır. Bu, müzikle birlikte veya müziksiz olabilir.⁽³⁾

İbnu'l-Esîr şöyle der: “Sesini yükselten ve onu devam ettiren herkesin sesine -Araplarca- ‘şarkı’ denir.”⁽⁴⁾

Müzik:

Müzik, Yunanca bir sözcüktür. Ud, keman, tambur klarnet vb. gibi çeşitli çalgı âletlerine verilen addır. Ayrıca müzik, melodileri oluşturma, sı-

(3) *Lisânu'l-Arâb*, 15/136; *Fethu'l-Bârî*, 10/55.

(4) *en-Nihâye*, 3/390.

ralama, sesleri uyumlu hale getirme (armoni) sanatıdır, şarkı (gınâ) ve şarkı söylemek de müzik demektir.

Müziği meslek edinene de müzisyen/müzik adamı denir.⁽⁵⁾

⁽⁵⁾ *el-Mucemu'l-Arabiyyu'l-Esası*, s. 1160.

ŞARKININ DİNDEKİ İSİMLERİ

Şarkıya, din âlimleri ve imamları tarafından, birçok isim verilmiştir. Bunlardan bazıları şunlardır:

“el-Lehv (eğlence, boşa vakit geçirme)”, “el-Lağv (boş söz)”, “el-Bâtıl (boş, geçersiz, değersiz)”, “ez-Zûr (yalan)”, “es-Sumûd (boş şeyle oylanmak)”, “el-Mukâ (ıslık çalma)”, “et-Tasdiye (el çırpma)”, “Rukyetu’z-Zinâ (zina rukyesi)”, “Savtu’ş-Şeytan (şeytanın sesi)”, “Mezmûru’ş-Şeytan (şeytanın kavalı)”, “Kur’ân’u’ş-Şeytân (şeytanın Kur’ân’ı)”, “Müezzinu’ş-Şeytan (şeytanın müezzini)”, “Munbitu’n-Nifâk (nifak çıkaran, yetiştiren)”, “es-Savtu’l-Ahmak (ahmak ses)” ve “es-Savtu’l-Fâcir (yalancı, rezil ses)”⁽⁶⁾

(6) İmam İbnu’l Kayyim, *İğâsetu’l-Lehfân* adlı eserinde, bu isimlerin delillerini saymıştır. 1/237.

ŞARKININ FERT ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ

Şarkı;

- * Fıskı, fücuru (günahkârlığı), hâyâsızlığı ve edepsizliği emreder.
- * Haram kılınan şeyleri süsleyip güzel gösterir. O, doğrudan doğruya haramları işlemeye sevk eden bir araçtır.
- * Nefsi, şehvetleri (aşırı istek ve arzuları) yerine getirmeye kışkırtır ve bundaki etkisi kesindir.
- * İnsanın şahsiyetini, adaletini ve saygınlığını kaybettirir.
- * Aklın ve imanın güzelliğini ve yüzdeki nuru yok eder.

- * İnsanın nefsindeki şeytanî durumları güçlendirir.
- * Kalbi oyalayarak Kur'ân'dan ve yüce Allah'ı zikretmekten alıkoyar.
- * Kalbi köreltir; kalp, hiçbir iyiliği ikrar edemez ve hiçbir kötülüğü inkâr edemez hale gelir.
- * Kulu, facirlere ve kâfirlere benzemeye sevk eder.
- * Fert ve toplum için, ilâhî cezaların sebeplerindendir.

ŞARKININ ÇEŞİTLERİ

Dinde şarkı, iki çeşittir: Mubah olan şarkı (gınâ), haram olan şarkı.

A- Mübah olan şarkı:

Bu, sesi yükselterek, eğlence ve müzik âletleri olmaksızın, şarkı söylemektir.

Ancak bazı şartların yerine getirilmesi gereklidir: Şarkı sözünde, Allah'a ortak koşma (şirk), ahlâksızlık, Müslümanları yeme, yabancı kadınlara övgü ve kur yapma olmamalı, içkilerden bahsetmemelidir. Ayrıca şarkının, yabancı erkeklerin dinlediği buluş çağına gelmiş bir kız veya kadın tarafından -ister karşılarında, ister perde gerisinde söylesin fark etmez- söylenmemesi, farz olan bir ibadeti yapmayı engellememesi ve kişinin yaptığıyla meşhur olacak kadar onunla uğraşmaması da gereklidir.

Mübah olan şarkı çok çeşitlidir. Bazılarını şöyle sıralayabiliriz:

1- Yolculukta söylenen şarkılar/Hidâ: Develeri sürmek ve yolculuğun verdiği zahmet ve sıkıntıyı giderip rahat bir yolculuk yapmak için söylenen kısa şarkılardır.

2- İş ve çalışma esnasında söylenen şarkılar: Çalışırken söylenen ilâhi, marş ve şarkılardır. Söyleniş sebebi, çalışmaya sevk etmek, çalışma ve iş sıkıntısını hafifletmek, gayrete getirmek, zihinleri dinlendirmek ve işlerin verdiği sıkıntıyı giderip onları aktif hale getirmektir.

3- Savaşta söylenen marşlar: Asker ve mücahitleri savaşa teşvik için söylenir.

4- Annenin beşikteki çocuğunu susturmak veya uyutmak için söylediği ninniler.

5- Kadınların, düğünlerde, sünnet merasimlerinde, gurbete çıkanın ve yolcunun döndüğünde ve bayramlarda, def dışında çalgı aleti olmadan söyledikleri şarkılar.

Bu defin zilleri olmamalıdır. Def'i sadece kadınlar kullanır. Erkeklerin ise hiçbir zaman ve hiçbir yerde def kullanmaları caiz değildir. Hakkında ruhsat bulunan şeylerin daha fazla genişletilmemesi gerekir.

B- Haram olan şarkı:

Yukarıdaki şartları taşımayan her şarkı/müzik haramdır. Şarkının bu türünü, şarkı sanatından anlayan ve bunda uzmanlaşan muğanniler (şarkıcılar) benimseyip icra ederler. Her şarkıda, çalgı türlerinden herhangi biri, dine aykırı bir söz, bir farzı edadan alıkoyma, kadının erkekler tarafından dinlenmesi, meşhur oluncaya kadar şarkı ile ilgilenme, şarkı söyleme karşılığında ücret alma ve lâubaliliğe çağıran günahkâr kişilerin melodilerini söyleme gibi haram kılınan şeyler vardır. Dine göre bunların hiçbirisi caiz değildir. Çünkü bunda, yüce Allah'ın rızasından ve zikrinden alıkoyma ve insanın yaratılış gayesinden uzaklaşması vardır. Bu yaratılış gayesi, tek olan ve ortağı olmayan Allah'a kulluk etmektir. Çünkü in-

san başıboş olarak yaratılmadı ve göz ardı edilmedi. O, yüce Allah'ı birlemek ve O'na kulluk etmek için yaratıldı. Kulluk, bu tür şarkılarla asla bir araya gelemmez.

Şimdi, yüce Allah'ın izniyle, Allah'ın kitabından, Rasûlünün sünnetinden, salih selefinin sözlerinden, uyulan dört mezhebin âlimlerinden ve başkalarından, şarkı ve müziğin haram olduğunu bildiren delilleri zikredeceğiz.

YÜCE ALLAH'IN KİTABINDAN, ŞARKI VE MÜZİĞİN HARAM OLDUĞUNU BİLDİREN DELİLLER

1- Yüce Allah, Kitabında şöyle buyurmuştur:

“İnsanlardan kimi var ki, bilgisizce (insanları) Allah'ın yolundan saptırmak ve onunla alay etmek için lâf eğlencesi satın alır. İşte onlara küçük düşürücü bir azap vardır.” (Lokman, 6)⁽⁷⁾

⁽⁷⁾ Bu ayetin tefsiri, şarkı ve bütün çeşitleriyle çalgı aletlerinin haram olduğuna delâleti hakkında geniş bilgi için bkz: Iraklı allâme, müfessir ve muhakkık (araştırmacı) Ebu'l-Fadl Şihabuddîn el-Alûsî'nin *-Allah ona rahmet etsin- Rûhu'l-Maâni'si*. Bu zat, ayetin tefsirini yaparken uzun açıklamalar yapmıştır. Ayetin şarkıyı ve yasak olan bütün çeşitleriyle çalgı aletlerini haram kıldığını açıklamış; selefin, müfessirlerin ve fakihlerin sözlerinden deliller getirmiştir.

Fakih sahabî Abdullah b. Mes'ûd *radıyallahu anh'a*, âyetteki “lehve'l-hadîs”in (laf eğlencesinin) ne olduğu sorulduğunda, o, şöyle cevap vermiştir:

“Kendisinden başka ilah olmayana yemin ederim ki bu, şarkıdır.” Bu sözünü üç defa söylemiştir.⁽⁸⁾

Kur'ân'ın tercümanı olan Abdullah b. Abbâs *radıyallahu anh* ise:

“Ayet; şarkı ve benzerleri hakkında indi.” demiştir.⁽⁹⁾

İbn Ömer ve Câbir b. Abdullah da *-Allah hepsinden razı olsun-* böyle söylemişlerdir. Bu dört kişi, sahabenin büyüklerindendir ve kesin olarak, lehve'l-hadîsin (laf eğlencesinin) şarkı olduğu görüşündedirler. Sahâbînin tefsirinin muteber oldu-

⁽⁸⁾ *Tefsiru't-Taberî*, 11/61.

⁽⁹⁾ Buhârî, *Edebu'l-Mufred*, No: 1265. el-Elbânî, *Sahîhu'l-Edebi'l-Mufred*'de bunun sahih olduğunu söylemiştir. No: 955, s. 487.

ğu, usûlde kabul edilen şeylerdendir. Sahabîler herhangi bir tefsirde icmâ ederlerse, onların icmâi delil olur, çünkü onlar Kur'ân'ın inişine tanık olmuşlardır. Sahabe ve tâbiîn “lehve'l-hadîs”in “şarkı” olduğunda icmâ etmişlerdir. Onlar görüşüne itiraz edilip edilmediği bilinmemekle birlikte herhangi bir itiraz da görülmemiştir.

Bu görüşte olduklarını söyleyen tâbiîlerden bazıları şunlardır:

Mücahid, İkrime, Mekhûl, İbrâhîm en-Nehaî, Atâ el-Horasanî, el-Hasenu'l-Basrî, Saîd b. Cübeyr, Katade b. Deâme, Meymûn b. Mihrân, Habîb b. Ebî Sabit, Amr b. Şuayb, Abdülmelik b. Cüreyyh ve Saîd b. el-Museyyeb -*Allah hepsine rahmet etsin*-. Bu on üç tabîî, bu ayetteki “lehve'l-hadîs”i şarkı diye tefsir etmiştir. Bunlara herhangi birisinin karşı çıktığı bilinmemektedir.

Hafız İbn Kesîr -*Allah ona rahmet etsin*-, âyetin tefsirinde şöyle demiştir: “Yüce Allah, saîd (mutlu) olanların yani Allah'ın kitabını rehber edinen

ve onu dinlemek suretiyle yarar sağlayan mutlu kişilerin durumunu zikrettikten sonra, Allah'ın kelamını dinlemekle beraber ondan yararlanmaktan yüz çeviren ve çalgı aletlerini, melodili olarak ve çalgı aletleri eşliğinde söylenen şarkılara yönelen şakilerin (bedbaht) halini belirtti.”

Şeyhu'l-Müfessirîn İmam et-Taberî -Allah ona rahmet etsin-, ilim adamlarının “lehve'l-hadîs”in manası hakkındaki sözlerini aktardıktan sonra şöyle dedi:

“Bu konuda doğru görüş, ‘onunla Allah’ın veya elçisinin dinlenilmesini yasakladıkları arasından, Allah’ın yolundan alıkoyan her türlü söz kastedilmiştir.’ denilmesidir. Çünkü yüce Allah, “lehve'l-hadîs” sözüyle umumu kastetti. Birini diğerinden ayırmadı. Bu da hususi olduğuna delalet eden bir şey gelinceye kadar, umumu üzere-
dir. Şarkı ve şirk bunlardandır.”

2- Yüce Allah şöyle buyurdu:

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

“Onlardan gücünün yettiğini sesinle yerinden oynat; atlıların ve yayalarınla onların üzerine yaygarayı bas; mallarda ve evlatlarda onlara ortak ol (bunları haram yoldan kazanmaya sevk); onlara çeşitli vaadlerde bulun, gerçi şeytan onlara aldatmadan başka bir şey va’detmez.” (İsra, 64)

Müfessirlerin imamı olan Mücahid, İblis’in sesi hakkında şunları söyledi: “O, şarkı, mezmûrlar (düdük), lehv (eğlence) ve bâtıldır.”⁽¹⁰⁾

ed-Dahhâk b. Muzâhım da şöyle demiştir: “O, mizmarın (düdüğün) sesidir.”⁽¹¹⁾

İmam İbnu’l-Kayyim -Allah ona rahmet etsin- bu ayet hakkında şunları söylemiştir:

“Şeytanın sesi, Adem oğullarını rahatsız eder. O, Allah’a itaat dışındaki her türlü sestir. Şeytana onu emrettiği ve onu beğendiği için nisbet edilmiştir. Yoksa bizzat şeytanın sesi değildir. Şar-

⁽¹⁰⁾ ed-Durru’l-Mensûr, 5/312.

⁽¹¹⁾ Tefsîru’l-Kurtubî, 10/312.

kı sesi, ölü için feryat etme, üflemeli, telli ve başka bütün çalgıların sesleri, Adem oğullarının canını sıkan, onları basitleştiren ve rahatsız eden şeytanın seslerindendir.

Bundan dolayı selef, bu ayet hakkında: ‘O, şarkıdır.’ demiştir. Onun, nefisleri tedirgin, rahatsız ve kaygılı hale getiren şeytanın seslerinin en büyüklerinden olduğunda şüphe yoktur. O, kalplere huzur veren, onları sakinleştiren ve Rablerine huşu ile ibadete sevkeden Kur’ân’ın zıddıdır. Kur’ân’ın sesi ise, nefisleri sakinleştirir, onlara huzur verir ve vakarlı hale getirir. Şarkı sesi, insanları tedirgin, rahatsız ve huzursuz eder... Dinleyiciyi, tedirgin, rahatsız ve huzursuz ettiği için, şarkı ve çalgı seslerinin şeytanın sesi olduğuna hiçbir delil olmasa, bu ona yeterli bir delildir.”⁽¹¹⁾

3- Yüce Allah şöyle buyurdu:

(12) *el-Kelâmu alâ Mes’eleli’s-Semâ*, s. 379-380.

“Şimdi siz bu söze (bu Kur’ân’a) mı hayret ediyorsunuz? Ve gülüyorsunuz da ağlamıyorsunuz. Ve siz baş kaldırıyorsunuz.” (Necm, 59-61)

Ümmetin büyük âlimi, Kur’ân’ın tercümanı olan Abdullah b. Abbâs -Allah her ikisinden razı olsun- “Ve entum sâmidûn (siz baş kaldırıyorsunuz)” âyetini şöyle tefsir etmiştir:

“Bu, şarkıdır. Onlar Kur’ân’ı dinlediklerinde şarkı söylerler ve oynarlardı. Bu, Yemenlilerin lehçesidir. ‘Usmud lena/bize şarkı söyle’ demektir.”⁽¹²⁾

Tâbiînin fakihlerinden Mücâhid b. Cebr -Allah rahmet eylesin- şöyle demiştir:

“Bu, Hımyer lehçesinde, şarkıdır. Yemenliler, birisi şarkı söylediğinde: ‘Semedde fulânun’ derler.”⁽¹³⁾

(12) Tefsiru’t-Taberî, 13/82.

(13) İbnu’l Kayyim, *İğâsetu’l-Lehfân*, 2/288; İbnu’l Cevzî, *Telbîsu İblîs*, 231.

4- Yüce Allah şöyle buyurdu:

“Onların, Beytullah yanındaki duaları da ıslık çalmak ve el çırpırmaktan başka bir şey değildir. (Kâfirler!) İnkâr etmekte olduğunuz şeylerden ötürü şimdi azabı tadın.” (Enfal, 35)

İmam İbnu'l-Kayyim -Allah ona rahmet etsin- bu âyet hakkında şöyle demiştir: “İbn Abbas, İbn Ömer, Atıyye, Mücâhid, ed-Dahhak, el-Hasen ve Katade: Ayette geçen “mukâ”nın “ıslık çalmak”; “tasdiye”nin ise “el çırpırmak” anlamına geldiğini söylemişlerdir. İbn Abbas, şunu söylemiştir: ‘Kureyş, Beytullah’ı çıplak olarak tavaf ediyor, ıslık çalıp el çırpıyorlardı.’ Mücâhid şöyle demiştir: Tavafıta, Peygamber’in karşısına çıkıp tavafını ve namazını bozmak için ıslık çalıp el çırpıyorlardı. El çırpımlar ve kamış, mizmar veya benzeri şeylere üfleyerek ses çıkaranlarda bunlara benzeme vardır. Bu, sadece görünüşte bir benzeme olsa bile,

onlara benzemeye çalışmaları sebebiyle, bunların da kınanması söz konusudur.”⁽¹⁴⁾

şeyh Ahmed b. Yahya en-Necmî şöyle demiştir:

“Allah, el ırpmaları ve ıslık almaları sebebiyle Kureyş’i kötüledi. Allah birisini ancak bâtil ve boş bir davranıştan dolayı kötüler. Bu yaptıkları doğru veya helâl olsaydı, Allah onları bundan dolayı kötülemezdi. Onları bundan dolayı kötülediğine göre, bu, onun haram ve bâtil olduğunu gösterir. řu, dinî kurallardandır: ‘Hakkında tehdit bulunan, lânet edilen, gazap edilen ve yapan için kötülemede bulunulan şeyler, haramdır ve büyük günahlardan sayılır.’ Büyük imamlar böyle söylemişlerdir. Islık alma ve el çırpma, kötülendi ve azap tehdidiyle yan yana zikredildi. Bu, onların haram kılındıklarını ifade eder.

İnsanların -iddia ettiklerine göre- büyüklere saygı ve şanlarını yükseltmek için yaptıkları alkış

⁽¹⁴⁾ İbnu’l Kayyim, *İğâsetu’l-Lehfân*, 2/274-275.

da haramdır. Çünkü o, Allah'ın kâfirleri kötülemesine sebep olan, bu tür kötülenmiş davranıştır. Alkış, Batı hayranlarının, Batılı kâfir dostlarından ithal ettikleri şeylerdendir. Çünkü onlar, dine aykırı olsa bile, her şeyde onları taklit etmişlerdir. Allah en iyi bilendir.”⁽¹⁵⁾

Sahabe -Allah onlardan razı olsun- ve iyilikle onlara tâbi olanlar -Allah onlara rahmet etsin-, bu ve Kur'ân'daki diğer âyetlerde kastedilenin şarkı olduğu yorumunu yapmışlardır.

Yüce Allah, kitabındaki bu âyetlerde şarkıyı ve onunla ilgili olanları kötülemiştir. Bu sebeple, şarkı bütün çeşitleriyle birlikte, Allah'ın kitabındaki nasla haram olmaktadır.

⁽¹⁵⁾ Tenzîhu's-Şerîa an İbahatî'l-Eğânil-Halîa, s. 13. .

ŞARKI VE MÜZİĞİN HARAM OLDUĞUNU BİLDİREN SÜNNETTEKİ DELİLLER

1. Hadis:

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu:

“Ümmetim arasında, zina yapmayı, ipekli elbiseler giymeyi, şarap içmeyi ve çalgı aletlerini çalmayı helâl sayan kimseler olacak.”⁽¹⁶⁾

Hadiste geçen “el-meâzif” kelimesi “mi’zefe” kelimesinin çoğuludur. Çalgı aletleri anlamındadır.

“el-meâzif”, cevâmi-i kelim’den (az kelimeyle çok mânâ ifade eden sözlerden)dir. Eski-yeni, her tür şarkı ve eğlence aletini ifade etmektedir.

⁽¹⁶⁾ Buhârî, “Kitabu’l-Eşribe”, bâbu mâ câe fîmen yestehillu’l-hamr.

Bu hadis, şarkı ve müziğin haram kılındığı konusunda, delaleti kesin ve açık bir nasır. Çünkü Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*, “helal sayan kimseler” buyurdu. Bu, asıl olarak onun haram olduğunu göstermektedir. Eğer helal olsaydı, böyle söylemezdi ve böyle şeyleri başka bir şeye dönüştürmek ve helâl saymak azabı gerektirmezdi. Yüce Allah, sadece, haram kılınan bir şeyin yapılması sebebiyle azap eder.

Şarkı ve onunla uğraşanlara gelen, şu ciddi kötölemeye bak. Onların yaptıkları işi; haram olan zina yapma, içki içme ve ipekli giymeyle bir arada zikretti. Şarkıyı haram kılmada, bu hadisten başkası gelmeseydi bile, bu hadis tek başına yeterli olurdu.⁽¹⁷⁾

2. Hadis

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu:

⁽¹⁷⁾ İbn Hacer el-Askalânî, *Fethu'l-Bârî*, 10/55.

“Yüce Rabbim bana, içki, kumar, davul ve gitarı haram kıldı.”⁽¹⁸⁾

“Allah, bana içki, kumar ve davulu haram kıldı. Her sarhoşluk veren haramdır.”⁽¹⁹⁾

Hadiste geçen “el-kûbe” davul demektir. Ayrıca o, İbn Abbâs ve İbn Ömer’in -Allah onlardan razı olsun- rivayet ettiği hadislerde açıklanmış olarak geldi. İmam Ahmed onu kesin olarak belirtti. İbnu'l-Kayyim, *İğâsetu'l-Lehfân*'da onu kaynak yaptı.

Davul, eğlencede önemli aletlerdendir. Şarkının onsuz olması ise çok nadirdir.

3. Hadis

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu: “Bu ümmet içinde, yere batırılma,

(18) Hadis, sahihtir. İmam Ahmed, *Müsned*, 1/274. el-Elbânî, *Tahrîmu âlâti't- Tarab*'ta sahih olduğunu söylemiştir, s. 55.

(19) Hadis, sahihtir. Ebu Dâvûd, *es-Sunen*, “Kitabu'l-Eşribe” bâbu'n-nehy ani'l muskir; el-Elbânî, *Sahîhu Sunen-i Ebî Dâvûd*'da sahih olduğunu söylemiştir, 2/703, No: 3685.

hayvana çevrilme ve gökten taş yağması olacak.”

Müslümanlardan birisi: “Ey Allah’ın Rasûlü! Bu ne zaman olacak?” diye sordu. Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şu cevabı verdi:

“Şarkıcı kadınlar ve çalgı aletleri yaygınlaşıp içkiler içildiğinde...”⁽²⁰⁾ Hadiste “yaygınlaşıp” ifadesi vardır. Bu, çalgı âletleri kalpleri ele geçirip vicdanlara tahakküm ettiği zaman olur. Günümüzde onların, en açık şeylerden olduğu gizli değildir. Hatta içinde, bu şarkı ve çalgıları dinleme aleti olmayan hiçbir ev bulamazsın. Yardım istenecek sadece Allah’tır.

4. Hadis

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu:

⁽²⁰⁾ *en-Nihâye*, 1/112; Bkz: Tahrîmu âlâtı’t-Tarab, s. 78.

“Benim ümmetimden bazı kimseler içki içip ona başka isimler verecekler. Baş uçlarında çalgılar çalınacak ve şarkıcı kadınlar şarkı, türkü söyleyecekler. Allah onları yere batırsın ve onlardan, maymunlar, domuzlar yapsın. (Allah onları yere batıracak ve onları maymunlar, domuzlar şekline dönüştürecektir.)”⁽²¹⁾

5. Hadis

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu:

“Ümmetim içinde, yere batırılma, hayvana çevrilme ve denize atılma olacak.” Sahabîler: *“Ey Allah’ın Rasûlü! Onlar Allah’tan başka ilah olmadığına şehadet ettikleri halde mi?”* diye sordular. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle

⁽²¹⁾ İbn Mâce, *es-Sunen*, “Kitâbu'l-Fiten”, bâbu'l-ukûbât; el-Elbânî, *Sahîhu Sunen-i İbn Mâce*'de sahih olduğunu söylemiştir, 2/371, No: 4020.

buyurdu: “Evet, çalgı aletleri, içki ve ipekli giyinme yaygınlaştığında...”⁽²²⁾

6. Hadis

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: “İki ses vardır ki bunlar, dünya ve ahirette lanetlenmiştir. Bir nimete kavuşunca çalınan mizmâr ve bir musibet esnasındaki ağıt sesi...”⁽²³⁾

Şeyhu'l-İslam İbn Teymiyye şöyle demiştir:

“Bu hadis, şarkının haram kılındığına delil yapılanların en iyisidir. Nitekim Câbir b. Abdullah'tan radiyallahu anh gelen meşhur ifadede, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: “Ben, iki ahmak ve fâcir sesten menedildim: Nimet esnasındaki sesten (yani eğlence, oyun ve şeytanın mizmarlarından) ve musibet esna-

⁽²²⁾ Hasen sahihtir. İbn Ebî Şeybe, *el-Musannef*, 15/164.

⁽²³⁾ el-Bezzâr, *Keşfu'l-Estâr*, hasen bir senetle, No: 794; el-Elbânî, *es-Silsiletu's Sahîha*, No: 427.

sındaki sestem (yani yanaklara vurmak, yakasını yırtmak ve cahiliye davası gütmekten)...” Mu-sibet esnasında çıkarılan sesi yasakladığı gibi, ni-met esnasında çıkarılan sesi de yasaklamıştır. Ni-met esnasındaki ses, şarkı sesidir.”⁽²⁴⁾

7. Hadis

Ebû Hureyre radiyallahu anh şöyle rivayet etti: Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem: “Şarkıcı cariyenin kazancını yemeyi” yasakladı.⁽²⁵⁾

8. Hadis

Ebû Umâme’nin radiyallahu anh rivayet ettiğine göre, Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: “Şarkıcı cariyelerin satılması, alınması ve onlarla ticaret yapılması helal değildir. Onların beledi/bedeli haramdır. “İnsanlardan kimi var ki, bilgisizce insanları Allah’ın yolun-

⁽²⁴⁾ el-İstikâme, 1/292-293.

⁽²⁵⁾ Hadis sahihtir. İmam el-Begâvî, Şerhu’s-Sünne, 8/23.

dan saptırmak ve onunla alay etmek için laf eğlencesi satın alır. İşte onlara küçük düşürücü bir azap vardır.” ayetini okuduktan sonra şöyle devam etti:

“Beni hak dinle gönderen Allah’a yemin ederim ki, birisi sesini şarkı ile yükseltsin de, Allah o sırada, onun omuzlarına yerleşen iki şeytan göndermesin. Daha sonra o şeytanlar ayaklarıyla devamlı onun göğsüne -kendi göğsüne işaret ettirirler, böylece o kimse susar.”⁽²⁶⁾

9. Hadis

İbn Ömer’in azatlı kölesi Nâfi şunu rivayet etti: “İbn Ömer bir mizmar duydu, parmaklarıyla kulaklarını tıkadı ve yoldan uzaklaştı. Bana: ‘Nâfi! Bir şey duyuyor musun?’ dedi. Ben de: ‘Hayır’

⁽²⁶⁾ et-Taberânî, *el-Mu’cemu’l-Kebîr*, 8/180, No: 7749. el-Elbânî, *Tahrîmu âlâti’t-Tarab*’ta sahih olduğunu söylemiştir, s. 68.

dedim. Bunun üzerine parmaklarını kulaklarından çekti ve ‘Ben Rasûlullah’la birlikteydim. Aynısını duydu ve benim yaptığım gibi yaptı.’ dedi.” (27)

el-Kurtubî -Allah ona rahmet etsin- bu rivayeti getirdikten sonra şunları söylüyor: “Alimlerimiz! Normalin dışına çıkmayan ses hakkında onların davranışı böyle olursa, zamanımızdakilerin şarkı söylemeleri ve çalgı çalmaları karşısında nasıl olur acaba?”(28)

Allahu ekber! Allahu ekber!

Altıncı asırda yaşayanların sözleri böyle olursa, zamanımızın mizmarlarından Allah’a sığınıyoruz!!

10. Hadis

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu:

(27) Ebu Dâvûd, *es-Sunen*, “Kitabu’l-Edeb” bâbu kerâhiyyetu’l-ginâ ve’z-zemr. el-Elbânî, *Sahîhu Sunen-i Ebî Dâvûd*’da sahih olduğunu söylemiştir, 3/930, No: 4924.

(28) el-Kurtubî, *Câmi li Ahkâmi’l-Kur’an*, İsra sûresinin 64. âyetinin tefsiri.

“Çan, şeytanın mizmarı (düdük, kaval ve klarnet)dır.”⁽²⁹⁾

11. Hadis

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu:

“Melekler, aralarında köpek veya çan bulunan yolcularla beraber olmazlar.”⁽³⁰⁾

Çan, rahmet meleklerinin nefret etmesine ve iyilik ve nimet getiren arkadaşlıkların olmasına sebep olduğuna göre, günümüzde -fitneler zamanında-, uzay ve uydular çağındaki müzik aletleri nasıl olacak? Çünkü bunlar insan vücudundaki her kılı ve damarı yerinden oynatacak derecede modern elektronik cihazlarla yapılmaktadır.

(29) Muslim, *es-Sahîh*, “Kitâbu’l-Libâs ve’z-Zîne”, bâbu kerahiyyetu’l-kelb ve’l-ceras fi’s-sefer.

(30) Muslim, *es-Sahîh*, “Kitâbu’l-Libâs ve’z-Zîne”, bâbu kerahiyyetu’l-kelb ve’l-ceras fi’s-sefer.

12. Hadis

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

“Allah, Ademoğluna zinadan nasibini yazmıştır. Bu, ona mutlaka ulaşacaktır. Gözlerin zinası bakmak, kulakların zinası ise dinlemektir.”⁽³¹⁾

13. Hadis

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

“Allah’ı zikretme türünden olmayan her şey, boş bir iş ve bir yanılmadır. Bundan dört şey müstesnadır: Kişinin iki hedef arasında gidip gelmesi (yani atıcılığı öğrenmesi), atını eğitmesi, erkeğin hanımıyla oynaması ve kişinin yüzmeyi öğrenmesi...”⁽³²⁾

⁽³¹⁾ Muslim, *es-Sahîh*, “Kitâbu'l-Kader”, bâbu kuddıra ale'bni Adem hazzuhu mine'z-zinâ ve gayrihi.

⁽³²⁾ el-Elbânî, *es-Silsiletu's Sahîha*, No: 315.

Hadiste, şarkı, müzik, müzikli toplantı ve oralarda toplanmanın yasak olduğuna açık bir delalet vardır. Çünkü Müslüman kul, başıboş yaratılmamış, aksine o, yüce bir gaye için yaratılmıştır. Bu yüce gaye, tek ve ortağı olmayan Allah'a kulluktur. Müslümanın bu gayeyi yüce Rabbine kavuşuncaya kadar hayatının temeli yapması gerekir.

Şeyhu'l-İslâm İbn Teymiyye -Allah ona rahmet etsin- şöyle demiştir:

“Kişinin yaptığı her eğlence bâtıldır. Bâtıl, hakkın zıddıdır. Hak olmayan, ona vesile ve faydalı olmayan her şey, bâtıldır; o, vakti boşa harcamasına, dini ve dünyası konusunda kendisine faydalı olacak şeyleri kaybetmesine sebep olur. Dinin böyle bir şeyi mübah kılması mümkün değildir.”

ŞARKININ VE ŞARKI İLE UĞRA- ŞANLARIN YERİLDİĞİNE DAİR

Sahabe, Tabiin ve Dört İmamdan Nakledilenler

1- Hz. Ebû Bekir -Allah ondan razı olsun-, def çalıp şarkı söyleyen iki küçük cariyeyi görünce onları azarlayarak şöyle demiştir: “Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in evinde şeytanın mizmârı (kavalı) mı çalınıyor?”⁽³³⁾

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* onun böyle demesini kınamayıp ikrâr etti. Fakat onu, azarlarken kaba ve sert olmaktan menetti.

⁽³³⁾ Buhârî, *es-Sahîh*, Kitâbu'l-İdeyn, bâbu'l-hırâb ve'd-devrak yevme'l-id.

2- Osman b. Affân -Allah ondan razı olsun-, yüce Allah'ın kendisine olan lütfunu zikretmek üzere şöyle demişti:

“Ben ne şarkı söyledim, ne de böyle bir şeyi yapmak istedim.”⁽³⁴⁾

Gerçekten o, bu günahı hiç işlememişti.

3- Abdullah b. Mes'ûd -Allah ondan razı olsun- şöyle demiştir:

“Şarkı, suyun bitkiyi büyütüp yeşerttiği gibi, kalpte münafıklığı yeşertir.”⁽³⁵⁾

İmam İbnu'l-Kayyim -Allah ona rahmet etsin- bu sözü şöyle yorumladı:

“Bu, sahabenin kalplerin durumunu ve amellerini; onların tedavi ile ilaçlarını bildiklerine en iyi delildir. Onlar, en önemli ilaçlarla, kalplerin hastalıklarını tedavi eden ve metodlarından vazgeçi-

⁽³⁴⁾ İbn Ebî Asım, *es-Sunne*, bâbu fedâili Osmân; İbn Mâce, *es-Sunen*, 311; et-Taberânî, *el-Mu'cemu'l-Kebîr*, 9/86.

⁽³⁵⁾ İbn Ebî'd-Dunyâ, *Zemmu'l-Melâhi*'de sahîh bir senetle.

lemeyen, kalp doktorlarıdır. Onlar, hastalığı, acı bir zehirle tedavi eden kimse gibiydiler. Vallahi, böylece onlar, yaptıkları birçok ilâcı veya onların çoğunu uyguladılar. Şimdi öyle oldu ki doktorlar azaldı, hastalar çoğaldı, selefte olmayan müzmin hastalıklar ortaya çıktı; dini gönderenin yaptığı ilaçtan vazgeçildi, hasta, hastalığı artıran şeye yöneldi. Bela ağırlaştı, iş büyüdü; evler, yollar, çarşı ve pazarlar hastalarla doldu ve her cahil, insanlara doktorluk yapmaya kalktı.”⁽³⁶⁾

4- Abdullah b. Ömer -Allah her ikisinden razı olsun- ihrama girmiş bir topluluğa rastladı. Onların arasında şarkı söyleyen birisi vardı. Bunun üzerine Abdullah b. Ömer:

“Allah sizi duymasın, Allah sizi duymasın!”⁽³⁷⁾ buyurdu.

⁽³⁶⁾ *İğâsetu'l-Lehfân min Mekâidi's-Şeytân*, 1/277-278.

⁽³⁷⁾ İbn Ebi'd-Dunyâ, *Zemmu'l-Melâhi*'de, sahih bir senetle.

5- Abdullah b. Ömer -Allah her ikisinden razı olsun- şarkı söyleyen küçük bir cariyeye rastladı ve şöyle dedi:

“Şeytan birisini bırakacak olsaydı bunu bırakırdı.”⁽³⁸⁾

6- İbn Abbâs -Allah ondan razı olsun- şöyle demiştir:

“Def haramdır, çalgı aletleri haramdır, davul haramdır, mizmar (kaval) haramdır.”⁽³⁹⁾

7- Birisi, İbn Abbâs’a -Allah her ikisinden razı olsun- “Şarkı hakkındaki görüşün nedir? O, helâl midir, haram mıdır?” diye sordu. İbn Abbâs:

“Ben ancak Allah’ın kitabında haram kılınmışsa, haram olduğunu söyleyebilirim.” dedi. Adam: “O zaman helâl midir?” diye sordu. İbn Abbâs: “Bunu da söyleyemem.” dedi ve ona: “Kıyamet günü geldiğinde, hak ile bâtılı gördüğünde,

(38) Buhârî, *Edebu’l-Mufred*, No: 784.

(39) el-Beyhakî, *es-Sunenu’l-Kubra*, 10/222.

şarkı nerede olur?” diye sordu. Adam: “O, bâtılın arasında olur.” dedi. Bunun üzerine İbn Abbâs: “Git, fetvayı kendin verdin.” dedi.⁽⁴⁰⁾

İmam Hafız İbnu'l-Kayyim -Allah ona rahmet etsin- şöyle demiştir:

“Bu, İbn Abbâs’ın -Allah ondan razı olsun- bedevilerin, içinde içkiyi, zinayı, livatayı (homoseksüelliği) övme, yabancı kadınlara iltifatta bulunma, çalgı ve müzik aletleri (sesleri olmayan şarkı) hakkındaki cevabıdır. Onların şarkısında bunlardan bir şey yoktur. Bu şarkıyı görselerdi, onun hakkında en büyük sözü söylerlerdi. Çünkü onun zararı ve fitnesi, içkinin zararının çok üstündedir ve onun fitnesinden daha büyüktür. Böyle bir şeyi, İslam dininin caiz göreceğini zannetmekse, bâtılların en bâtılıdır.”⁽⁴¹⁾

⁽⁴⁰⁾ *İğâsetu'l-Lehfân*, 1/272.

⁽⁴¹⁾ *İğâsetu'l-Lehfân*, 1/272.

8- Hz. Aişe -*Allah ondan razı olsun*- evde, şarkı söyleyen ve neşesinden dolayı başını sallayan bir adama rastladı ve şöyle dedi:

“Öf, bu bir şeytan, onu çıkarın, onu çıkarın.”⁽⁴²⁾

9- Enes b. Mâlik -*Allah ondan razı olsun*- şöyle dedi:

“En kötü kazanç, şarkıcı kadının kazancıdır.”⁽⁴³⁾

10- Ömer b. Abdu'l-Azîz -*Allah ondan razı olsun*- oğlunun hocasına tavsiyede bulunurken, eğlence ve şarkı hakkında şöyle dedi:

“Başlangıcı şeytandandır, sonu Rahmân'ın gazabıdır.”⁽⁴⁴⁾

11- Vekî b. el-Cerrâh -*Allah ona rahmet etsin*- şöyle dedi:

⁽⁴²⁾ Buhârî, *Edebu'l-Mufred*, bâbu'l-lehvi fi'l-hıtân.

⁽⁴³⁾ İbn Ebi'd-Dunyâ, *Zemmu'l-Melâhi*.

⁽⁴⁴⁾ İbn Ebi'd-Dunyâ, *Zemmu'l-Melâhi*; el-Acurî, *Siretu Umer*.

“Tamburu al, sahibinin kafasında kır. Nitekim İbn Ömer -Allah onlardan razı olsun- böyle yapmıştır.”⁽⁴⁵⁾

12- el-Fudayl b. İyâd -Allah ona rahmet etsin- şöyle demiştir:

“Şarkı, zinanın rukyesidir (üfürüğüdür).”⁽⁴⁶⁾

13- İmam Ebû Hanîfe -Allah ona rahmet etsin- şarkının haram olduğunu sert bir ifadeyle söylemiş ve onu dinlemeyi günah saymıştır.⁽⁴⁷⁾

14- Kadı Ebû Yusuf -Allah ona rahmet etsin-, içinden çalgı ve eğlence sesleri gelen bir ev hakkında şöyle demiştir:

⁽⁴⁵⁾ el-Hallâl, *el-Emru bi'l-Ma'ruf ve'n-Nehyu ani'l-Munker*, No: 126.

⁽⁴⁶⁾ İbn Ebi'd-Dunyâ, *Zemmu'l-Melâhi*; İbnu'l Cevzî, *Telbîsu İblîs*, s. 235.

⁽⁴⁷⁾ İbnu'l Cevzî, *Telbîsu İblîs*, s. 229.

“Onların yanına izin almadan gir. Çünkü kötülükten menetmek farzdır. İzinsiz girmek caiz olmasaydı, insanlar farzı yerine getiremezlerdi.”⁽⁴⁸⁾

15- İmam Şafiî -Allah ona rahmet etsin- şöyle demiştir:

“Şarkı, bâtil ve muhale (imkânsıza) benzeyen, mekruh eğlencedir. Onunla çok meşgul olan, şahitliği kabul edilmeyen, sefihtir (kişiliği zayıf veya akli noksandır).”⁽⁴⁹⁾

Onun “mekruh” ifadesi ile kasdettiği, haram anlamındadır. Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

“Allah size küfrü, fıskı ve isyanı mekruh gösterdi.” (Hucurat, 7)

16- İmam Şafiî -Allah ona rahmet etsin- şöyle demiştir:

⁽⁴⁸⁾ İğâsetu'l-Lehfân, 1/258.

⁽⁴⁹⁾ el-Beyhakî, es-Sunenu'l-Kubra, 10/322.

“Ben Irak’ta tağbîr⁽⁵⁰⁾ denilen bir şey bıraktım. Onu, insanları Kur’ân’dan uzaklaştırmak üzere zındıklar ortaya çıkarmıştır.”⁽⁵¹⁾

İmam Hafız İbnu’l-Kayyim -Allah ona rahmet etsin-, İmam Şafîi’nin -Allah ona rahmet etsin- sözünü şöyle yorumladı:

“Tağbîr, dünyadan uzak durma konusunda birisinin şiir söylemesi, orada bulunan bazı kimselerin de ellerindeki çubukları deriden veya kumaştan yapılmış bir yastığa vurarak ona eşlik edip tempo tutmalarıdır. Bu, her türlü bozukluk ve haramı kapsamaktadır. Allah böyle kötü şeyleri öğ-

⁽⁵⁰⁾ Tağbîr: Selefin dilinde şarkı demektir. Hafız Ebu Mûsâ el-Medîni şöyle demiştir: “Onun şarkı olduğu söylendi. Çünkü o, insanları oynamaya sevk ediyor. Onlar ayaklarını yere vurmak suretiyle toz kaldırırılar. (Zaten tağbîr, tozutmak demektir.) İbnu’l Kayyim, *el-Kelâmu alâ Mes’eleli’s-Semâ’*, s. 124.

⁽⁵¹⁾ *İğâsetu’l-Lehfân*, 1/258.

renmeye meraklı olan kişiden ve cahil âbiddeden razı olmaz.”⁽⁵²⁾

17- İmam Mâlik’e -Allah ona rahmet etsin- şarkı hakkında soruldu. O da şu cevabı verdi:

“Bize göre, bunu, ancak fâsıklar yapar.”⁽⁵³⁾

18- İmam Ahmed b. Hanbel -Allah ona rahmet etsin- şöyle dedi:

“Şarkı, kalpte münafıklık doğurur. O, benim hoşuma gitmiyor.”⁽⁵⁴⁾

19- İmam Ahmed b. Hanbel şöyle dedi:

“Flüt, ney, zurna, tambur, ud, rebap (kemençe) ve benzerleri haramdır.”⁽⁵⁵⁾

⁽⁵²⁾ *İğâsetu'l-Lehfân*, 1/258.

⁽⁵³⁾ *el-Hallâl, el-Emru bi'l-Ma'ruf ve'n-Nehyu ani'l-Munker*, No: 166.

⁽⁵⁴⁾ *İğâsetu'l-Lehfân*, 1/258; *el-Hallâl, el-Emru bi'l-Ma'ruf ve'n-Nehyu ani'l-Munker*, No: 164.

⁽⁵⁵⁾ *İbnu'l Cevzî, Telbîsu İblîs*, s. 225.

20- Ebû Bekr el-Mervezî şöyle dedi: “Ebû Abdillâh’a (İmam Ahmed’e) ‘Çarşıdan geçerken davul satıldığını görüyorum, onları kırıyorum mı?’ diye sorunca, şöyle cevap verdi: ‘Senin gücünün yeteceğini zannetmiyorum, gücün yetiyorsa, ne âlâ.’ Şöyle sordum: ‘Ölü yıkamaya çağrıldığımda, bir davul sesi duyarsam?’ Buna da şöyle cevap verdi: ‘Kırabilirsen kır. Değilse, dışarı çık.’”(56)

21- eş-Şa’bî -Allah ona rahmet etsin- şöyle dedi:

“Allah, muğanniye (şarkı söyleyene) ve şarkı dinleyene lânet etsin.”(57)

22- ed-Dahhâk -Allah ona rahmet etsin- şöyle dedi:

“Şarkı; kalpleri bozar, Rabbi gazaplandırır.”(58)

(56) el-Hallâl, *el-Emru bi'l-Ma'ruf ve'n-Nehyu ani'l-Munkar*, No: 130.

(57) İbn Ebi'd-Dunyâ, *Zemmu'l-Melâhi*. (56)

(58) İbnu'l Cevzî, *Telbîsu İblîs*, s. 235.

13- Mekhûl -Allah ona rahmet etsin- şöyle dedi:

“Kim, yanında bir şarkıcı kadın olduğu halde ölürse, ona namaz kılınmaz.”⁽⁵⁹⁾

14- Şeyhu'l-İslâm İbn Teymiyye -Allah ona rahmet etsin- şöyle demiştir:

“Şarkı ve çalgı âletlerini dinlemek, şeytanın durumlarını güçlendiren şeylerin en büyüğüdür. Bu, müşriklerin dinleyişidir.”⁽⁶⁰⁾

⁽⁵⁹⁾ el-Hallâl, *el-Emru bi'l-Ma'ruf ve'n-Nehyu ani'l-Munker*, No: 172.

⁽⁶⁰⁾ *Mecmû'u'l-Fetâvâ*, 11/295.

DİN İMAMLARININ ŞARKI VE MÜZİĞİN HARAM OLDUĞU KONUSUNDAKİ İCMA (İTTİFAKI)

Bilinmelidir ki, her zaman ve her yerdeki din imamları; şarkı, çalgı ve müzik âletlerinin haram kılındığı konusunda icma olduğunu söylemişlerdir.

* İcma olduğunu söyleyenler arasında, selef imamlarının en tanınmış ve onların ihtilaf ve ittifak edilen hususları en iyi bilen sayılan İmam et-Taberî'dir -Allah ona rahmet etsin-.⁽⁶¹⁾

* Muhaddis ve fakih Ebu Amr b. es-Salâh da -Allah ona rahmet etsin- icma olduğunu söylemiştir:

“Bilinmelidir ki, def, kaval ve şarkı bir araya geldiğinde, bunların dinlenilmesi -mezhep imam-

⁽⁶¹⁾ İbnu'l Cevzî, *Telbîsu İblîs*, s. 235.

larına ve diğer müslüman âlimlere göre- haramdır. Bunu hiçbir mübah saymamıştır.”⁽⁶²⁾

* Allâme el-Kurtubî -Allah ona rahmet etsin- icma olduğunu şöyle ifade etti:

“Onun haram kılındığında ihtilaf yoktur.”⁽⁶³⁾

* Şeyhu'l-İslam İbn Teymiyye -Allah ona rahmet etsin- şarkı ve çalgı âletlerinin haram olduğunda dört imamın icma olduğunu şöyle ifade etmiştir:

“Ud ve benzeri müzik âletleri ve çalgıların haram olduğunda onlar müttefiktirler.”⁽⁶⁴⁾

“Dört imamın görüşü, bütün müzik âletlerinin haram olduğudur... İmamlara tâbi olanlardan hiçbir, müzik aletleri hakkında bir ihtilaf zikretmemiştir.”⁽⁶⁵⁾

(62) İğâsetu'l-Lehân, 1/257; İbn Hacer el-Heysemî, Keffu'r-Ruâ'i an Muharremâti'l-Lehvi ve's-Semâ'i, s. 97.

(63) el-Câmi li Ahkâmi'l-Kur'an, “Tefsîru Sureti Lokmân”, Ayet: 6.

(64) Minhâcu's-Sunne, 3/439.

(65) Mecmû'u'l-Fetâvâ, 11/576.

* Allâme İbn Hacer el-Heysemî -Allah ona rahmet etsin-, müzik âletlerinin haram kılındığında icma olduğunu söylemiştir.

“Tambur, ud, telli saz, rebab, harp, kemençe, santur (kanuna benzeyen bir çalgı) gibi (eğlenmeyi seven sefih ve günahkâr kimselerce bilinen) âletlerin hepsi, ihtilâfsız haramdır. Bunlarda ihtilaf olduğunu söyleyen hata etmiş veya nefsinin arzusuna yenilmiştir. Öyle ki bu, onu sağır ve kör hale getirmiş, doğrudan engellemiş ve takvadan ayırmıştır. Bütün bunların haram kılındığında icma olduğunu söyleyenler arasında İmam Ebu’l-Abbâs el-Kurtubî de vardır. O, güvenilir ve doğru bir kimsedir. Çünkü o, imamlarımız ne söyledilerse, aynen öyle nakletmiştir.”⁽⁶⁶⁾

* İcma olduğunu söyleyenler arasında, selefin kalıntısı, çağdaş allâme Abdu’l-Azîz b. Bâz da -Allah ona rahmet etsin- vardır. O şöyle demiştir: “Şarkı, âlimlerin büyük bir kısmına göre haram-

⁽⁶⁶⁾ *Kefferu’r-Ruâ’i an Muharremâti’l-Lehvi ve’s-Semâ*, s. 124.

dır. Beraberinde ud, rebab vb. gibi bir müzik aleti olursa, müslümanların icmasıyla haramdır.”⁽⁶⁷⁾

İcma: “Muhammed’in *sallallahu aleyhi ve sellem* ümmetinden olan müctehidlerin, Peygamber’in vefatından sonraki herhangi bir devirde bir mesele- nin hükmünde fikir birliği etmeleridir.”⁽⁶⁸⁾

İcma; İslâm fıkhnın kaynaklarının üçüncüsüdür, kesin şer’î bir delildir ve ona karşı gelmek asla caiz değildir.⁽⁶⁹⁾

Yüce Allah şöyle buyuruyor:

“Kim de kendisine doğru yol belli olduktan sonra elçiye karşı gelir ve mü’minlerin yolundan başka bir yola uyarsa, onu döndüğü

⁽⁶⁷⁾ *Fetâvâ İslâmiyye*, Derleyen: Muhammed el-Musnid, Daru’l-Vatan, 4/394.

⁽⁶⁸⁾ eş-Şevkânî, *İrşâdu’l-Fuhûl*, s. 71.

⁽⁶⁹⁾ İcmanın kesin delil olduğu hususunda geniş bilgi için bkz: *Mecmû’u’l-Fetâvâ*, 1/341; el-Amidî, *el-İhkâm*, 1/150; eş-Şevkânî, *İrşâdu’l-Fuhûl*, s. 74.

yola yöneltiriz ve cehenneme sokarız. Ne kötü bir gidiş yeridir orası!” (Nisâ, 115)

Bu âyette Allah Teâlâ, mü'minlerin yolundan çıkıp da başka yola sapan kimsenin gideceği yerin cehennem olduğunu *-Allah korusun-* belirtmektedir. Müslümanların icmaı haktır, o mü'minlerin yoludur. Onların icmaına karşı çıkan kimseye bu âyette tehdit vardır. Çünkü Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur:

“Allah, benim ümmetimi sapıklıkla bir araya getirmeyecektir. Allah’ın eli cemaatin üzerindedir. Allah’ın eli cemaatin üzerindedir. Kim (söz, davranış ve inanç olarak) cemaatten ayrılırsa, cehenneme ayrılmış olur.”⁽⁷⁰⁾

Sahabe, tabiîn, etbâu't-tâbiîn, selef ve ondan sonrakilerden olan âlimlerin büyük bir kısmının sözlerinden anlaşılıyor ki, onlar, şarkıların ve bütün çalgıların haram olduğunda icma etmişlerdir. Hiçbirisi ruhsat verildiğini söylememiş, kullanıl-

⁽⁷⁰⁾ el-Elbânî, *Sahîhu Sunen-i Ebî Dâvûd*.

malarını şiddetle menetmiş, müzik aletlerinin kırılmasını emretmiş ve “Onları telef edenin tazminat ödemesi gerekmez” demişlerdir.⁽⁷¹⁾

Müslüman Kardeşim! Bunu anlayıp icmanın, karşı gelinmesi caiz olmayan bir delil olduğunu öğrendiğine göre... Şu soru sorulmalıdır:

- Şarkı ve müziğin haram olması, ihtilaflı bir mesele midir, yoksa haram olduğunda icma edilmiş bir mesele midir? Onun hakkında tartışma yapma kapısı kapalı mıdır?

Cevap: O, sahabe ve onlara uyanlar tarafından haram olduğunda icma edilmiş bir meseledir. Dört imama göre de yukarıda geçtiği gibidir. Çünkü ihtilaf edilen meselelerde bu kadar sert ve katı olmazlar. Ayrıca ihtilaflı bir şey işleyene “fâsik, fâcir, melûn, şeytan vb.” denilmez.

⁽⁷¹⁾ el-Hallâl, *el-Emru bi'l-Ma'ruf ve'n-Nehyu ani'l-Munker*, No: 172.

ŞARKI VE MÜZİK HAKKINDA SELEF ÂLİMLERİNDEN GELEN UYARI VE TAVSİYELER

* Mü'minlerin emîri Yezîd b. el-Velîd b. Abdu'l-Melik -*Allah ona rahmet etsin*- şöyle dedi:

“Ey Umeyye oğulları!

Şarkıdan sakının, çünkü o hâyâyı azaltır, şehveti arttırır, kişiliği yok eder. O, içkinin yerine geçer ve sarhoşluğun yaptığını yapar. Eğer onu yapmak zorunda kalırsanız, kadınları ondan uzak tutun, çünkü şarkı, zinanın rukyesidir (davetçisidir).”⁽⁷²⁾

* Zahid tâbiî Muhammed b. el-Munkedir -*Allah ona rahmet etsin*- şöyle dedi:

⁽⁷²⁾ İbn Ebi'd-Dunyâ, *Zemmu'l-Melâhi*; İbn Kesir, *el-Bidaye ve'n-Nihâye*, 10/16.

“Kıyamet günü gelince, birisi şöyle seslenir: Kendilerini ve kulaklarını, lehv ile (eğlence, oyun, boş şey) şeytanın mizmarlarından (düdüklerinden) uzak tutanlar nerede? Onları misk bahçelerine yerleştirin. Sonra meleklerle şöyle denilir: Onlara benim övgümü duyurun. Onlara korku olmadığını ve üzülmeyeceklerini bildirin.”⁽⁷³⁾

* İmam Hafız İbnu'l-Cevzî -Allah ona rahmet etsin- şöyle dedi:

“Şarkı, insanı, mutedillikten çıkarır ve aklı değiştirir. Bunun açıklaması şöyledir: İnsan şarkı söyleyince, sessizken hoşlanmadığı, baş sallama, el çırpma ve ayaklarıyla yere vurma hareketlerini ve aklı hafiflerin yaptığı şeyleri yapar. Şarkı, bunu gerekli hale getirir, hatta aklı çalışmaz hale getirmede içkinin yaptığına yaklaşır. Öyle olunca bundan menedilmesi gerekir.”⁽⁷⁴⁾

⁽⁷³⁾ İbn Ebi'd-Dunyâ, *Zemmu'l-Melâhi*; es-Suyûtî, *ed-Durru'l-Mensûr*, 5/153.

⁽⁷⁴⁾ İbnu'l Cevzî, *Telbîsu İblîs*, s. 290.

Bilinmelidir ki şarkı dinlemek, iki şeyi bir araya getirir. Birisi: Kalbi, Allah'ın azametini düşünmekten ve ona hizmetten alıkoyar. İkincisi: Kalbi, -çoğu cinsel ilişki olan- bütün hissî şehvetleri yerine getirmeye davet eden ani lezzetlere meylettirir.”⁽⁷⁵⁾

* Şeyhu'l-İslam Kadı Ebu't-Tayyib et-Taberî -Allah ona rahmet etsin- şöyle dedi:

“Şarkı dinleyenin, akı ve hâyâsı eksilir. Şarkı dinlemeye alışmadan önceleri hoşlanmadığı; çok konuşmayı, yalan söylemeyi, kahkaha atmayı, parmak çıtlatmayı, ayağı yere vurmaya, sadece hafif akıllıların beğendiklerini ve çirkin durumları tahayyül etmeyi beğenir.”⁽⁷⁶⁾

* Şeyhu'l-İslam İbn Teymiyye -Allah ona rahmet etsin- şöyle dedi:

⁽⁷⁵⁾ İbnu'l Cevzî, *Telbîsu İblîs*, s. 222.

⁽⁷⁶⁾ Ebu't-Tayyib et-Taberî, *er-Reddu alâ men yuhıbbu's-semâ*, s. 50.

“Çalgılar, nefislerin içkileridir. Onlar, nefislere kadehlere tutkunluğun yaptığından daha büyüğünü yaparlar. Böyleleri seslerle kendilerinden geçince, içlerine şirk yerleşir, kötülöklere ve zulme eğilim gösterirler. Müşrik olurlar, Allah'ın haram kıldığı nefsi (canı) öldürürler, zina ederler. Bu “üçü”; çalgı, ısıık ve el çırpması dinleyenlerde çok olur.

Şeyhlerini veya başkasını, Allah'ı sevdikleri gibi sevmeleri sebebiyle onlara şirk baskın gelir. Zinaya gelince; şarkı, zinanın rukyesidir ve zinanın meydana gelmesinin en büyük sebeplerdendir. Erkek, çocuk ve kadın, şarkıya gelinceye kadar son derece iffetli ve güçlüdür, sonra nefisleri zayıflar ve zinaya bulaşmaları kolaylaşır. Ya bizzat kendisi isteyerek ya başkasının etkisinde kalarak ya da her ikisinin etkisiyle zinaya meyleder. Nitekim bu, daha çok içki içenlerde olur.”⁽⁷⁷⁾

⁽⁷⁷⁾ *Mecmû'u'l-Fetâvâ*, 10/417.

“İslam dininde bilinmesi gerekir ki, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*, ümmetinin salihlerine, âbidlerine ve zahidlerine; avuç çırparak, flüt veya def çalarak ilahi ve şarkı söylenen evlerde toplanmalarını emretmedi. Ayrıca hiç kimseye kendisine uymaktan, gelen kitap ve hikmete tâbi olmaktan vazgeçmelerini, ne içte ne dışta, ne avama ne de havasa mübah görmedi.”⁽⁷⁸⁾

* İmam Hafız İbnu'l-Kayyim -Allah onu rahmet etsin- şöyle dedi:

“Bilinmelidir ki müzik dinlemek, kalpteki sevgiyi harekete geçirir. Rahman'ı seven, putları seven, haçları seven, vatani seven, kadınları seven ve oğlanları seven kişiler müzik dinleyerek etkilenirler. Her birinin ondan alacağı bir pay, sevgisine göre, bir içmesi ve zevki vardır. Putunu, haçını, vatanını, bir kadını veya bir çocuğu seven kimse, kalbinde saklı olanı ortaya çıkarır, ona yerleşeni uyandırır, sevdiğiyle birlikte durumuna uygun olanı da harekete geçirir. Allah ile alakası kesil-

⁽⁷⁸⁾ *Mecmû'u'l-Fetâvâ*, 10/417.

miş, ondan uzaklaşmış, bozuk sevgilerin müzik ile harekete geçmesi birçok yönden doğru sevgilerin harekete geçmesinden daha fazla olur.”⁽⁷⁹⁾

Yine İbnu'l-Kayyim, babaları; çocuklarını eğlence ve şarkı meclislerine getirmekten sakındırmak için şöyle dedi:

“Çocuğun akli erince; eğlenceden, bâtıldan, şarkıdan, gayr-ı ahlakî sözleri dinlemekten, bid’atlerden ve kötü konuşulan meclislerinden uzak durması gerekir. Çünkü bunlar kulağına takılınca büyüyünce ayrılması ve velisinin de onu, ondan kurtarması zor olur.”⁽⁸⁰⁾

⁽⁷⁹⁾ *el-Kelâmu alâ Mes’eleli’s-Semâ’*, s. 158.

⁽⁸⁰⁾ *Tuhfetu’l-Mevdûd bi Ahkâmi’l-Mevlûd*, s. 169.

ÇAĞDAŞ ÂLİMLERİN ŞARKI VE MÜZİK HAKKINDAKİ FETVALARI

Şeyh allâme Abdu'l-Aziz b. Bâz'a *-Allah ona rahmet etsin-*: “Şarkıları dinlemenin hükmü nedir?” diye soruldu. O da şu cevabı verdi:

“Eğlenme türü (müzik aletleri ile yapılan) bir şey ihtiva eden şarkıları dinlemek, evinde, arabada, genel ve özel toplantı yerleri gibi evinin dışında; gerek erkek, gerek kadın dinleyen herkeşe haramdır. Çünkü bunda, dinin haram kıldığına katılmayı isteme ve ona eğilim gösterme vardır. Yüce Allah şöyle buyurdu:

“İnsanlardan kimi var ki, bilgisizce insanları Allah'ın yolundan saptırmak ve onunla alay etmek için laf eğlencesi satın alır. İşte onlara küçük düşürücü bir azap vardır.” (Lokman, 6)

Soru soran kimsenin şarkı dediği şey, laf eğlencesin (lehve'l-hadis)dendir. Çünkü o, kalp için bir fitnedir, onu kötüye heveslendirir, iyiden çevirir, insanın vaktini boşa harcatır. O, laf eğlencesinin genel anlamına girer. Şarkı söyleyen ve şarkıları dinleyen de kendini veya başkasını Allah'ın yolundan alıkoymak için laf eğlencesini satın alanlar arasına girer.

Allah, bunu kınadı ve bunu yapana küçük düşürücü bir azap olduğunu haber verdi. Ayrıca Kur'ân, genel olarak şarkının ve onu dinlemenin haram olduğunu bildirdi. Sünnet de bunu bildirmiştir. Rasûlullah'ın bu konuda şöyle bir hadisi vardır:

“Ümmetimden, zinayı, ipek elbiseler giymeyi, şarap içmeyi ve çalgı aletlerini (çalıp eğlenmeyi) helâl sayacak kimseler ortaya çıkacak. Yine bazı kimseler de bir dağın yanında (dağ mesirelerinde) konaklayacaklar, onlara ait koyun sürüsüyle çoban sabahları yanlarına gelecek. Fakir, bir ihtiyacı için bunlara gelecek ve onlar '(Bugün) git,

yarın gel’ diyecekler. Bunun üzerine Allah, dağı üzerlerine indirip bir kısmını helâk edecek, (sağ kalan) öbürlerini de kıyamet gününe kadar maymun ve domuz şekline çevirecektir.”⁽⁸¹⁾

Hadiste geçen “çalgı aletleri”, eğlence ve aletleri demektir. Şarkı ve onu dinlemek de bunların arasındadır. Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, zinayı, erkeklerin ipekli elbise giymesini, şarap içmeyi, müzik aletlerini ve onu dinlemeyi kınadı. Çalgı aletleriyle, ondan önceki büyük günahları yan yana getirdi ve hadisin sonunda, bunları yapanlara azap olduğunu bildirdi. Bu, çalgı çalmanın, müzik aletlerinin ve onları dinlemenin haram olduğunu göstermiştir. Kasıtsız olarak ve kulak vermeden dinlemek, yolda yürürken, dükkanlardaki cihazlardan gelen şarkıyı yahut arabalardan gelenleri, evinde komşu evlerden gelen şarkının sesini, istemeden duymak gibidir. Bunda kaçınılmaz bir durum olduğu için günah yoktur. Kişi-

⁽⁸¹⁾ Buhârî ve diğer hadis imamları.

nin tavsiyede bulunması ve hikmetle, güzel öğüt-
le kötülükten men etmesi mümkün olduğu kadar
ve gücünün yettiği kadar ondan kurtulmaya çalış-
ması gerekir. Çünkü Allah, kimseye gücünün üs-
tünde bir şey teklif etmez.”⁽⁸²⁾

* Şeyh, allâme Muhammed b. Salih el-
Useymîn’e -Allah ona rahmet etsin- şöyle soruldu:
“İçlerinde haram bir söz bulunmayıp sadece nor-
mal şarkılardan ibaret olduğunda, şarkıları dinle-
menin hükmü nedir? Onlar haram ise, dinlemek-
ten nasıl kaçınılacak?” O da şöyle cevap verdi:

“İster konusunda müstehcenliğe, aşka, cinsle-
rin birbirleriyle ilgisine vs. davet eden ahlâksız söz-
ler bulunsun, ister beraberinde çalgı gibi haram
şeyler bulunsun, haram ihtiva eden şarkılar haram-
dır ve insanın onları dinlemesi helâl değildir.

Sahîh-i Buhârî’de, Ebu Malik el-Eş’arî -Allah
ondan razı olsun- tarafından rivayet edilen şu ha-

⁽⁸²⁾ *Fetâvâ İslâmiyye*, Derleyen: Muhammed el-Musnid,
Daru’l-Vatan, 4/388.

dis vardır: “Ümmetimden zinayı, ipek elbiseler giymeyi, şarap içmeyi ve çalgı aletlerini (çalıp eğlenmeyi) helâl sayacak kimseler ortaya çıkacak...”

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* bunların haram olduğunu açıkladı. Çünkü “helâl sayacak kimseler” dedi. Eğer o şeyler helâl olsaydı, o kişilerin helâl sayacağını söylemezdi ve onlar helâl saymadan önce onlara helâl olurdu. Ayrıca Rasûlullah bu dördünü bir araya getirdi: “Zina, ipekli elbise, içki ve çalgı aletleri (çalıp eğlenme).”

Hadiste geçen, “ipekli elbise” erkeklere haramdır. “İçki”den maksat her türlü sarhoşluk verendir. “Çalgı aletleri” ise, dinin istisna ettiği dışında, hiçbiri istisna edilmeyen müzik aletleridir. Dinin istisna ettiği, evlenirken, devlet başkanı ve komutan gibi, toplumda mevkii olan bir kimsenin gelişi gibi fırsat ve vesilelerle çalınan deftir.

Onlardan nasıl kurtulacağımıza gelince; insan onları dinlemez, aksine onlardan alakayı keser, bu

konuda Allah'tan yardım ister. Allah, ona irade ve güç verdi, insan isterse yapar, isterse yapmaz. Onların bulunduğu yerlerden uzak durmak, sebep ve vasıtalarından biridir. Bu, kul için mümkündür ve gücü dâhilindedir. Başarı Allah'tandır.”⁽⁸³⁾

* Şeyh allame Abdullah b. Abdu'r-Rahman el-Cibrîn'e şöyle soruldu:

“Şarkı dinleyen bazı kimseler var. Onlara: ‘Bu haramdır, onlarla ilgilenmemeye çalışın’ denildiğinde şöyle diyorlar: ‘Biz sözü dinliyoruz, müzikle ilgilenmiyoruz.’ Onlara nasıl cevap verebiliriz?” O da şu cevabı verdi:

“Bunun yanlış olduğunda şüphe yok. Çünkü şarkı dinlemek günahtır. Şarkıcı da günahkârdır. Onları dinleyen de günahkârdır. Yüce Allah şarkıyı tercih edenleri şu sözüyle kınadı: “İnsanlardan bazıları, laf eğlencesini satın alırlar.” Başka deliller de vardır. Bunlar, müzikten zevk almasalar

⁽⁸³⁾ *Fetâvâ Menâru'l-İslâm*, Derleyen: Dr. Abdullah et-Tayyâr, Daru'l-Vatan, 3/738.

da, şarkıları dinlemeye meyilli olan kimselerdir. Yaptıklarından dolayı onları kınıyoruz. Bunda yanıldıklarını söylüyoruz. Onlar için en uygun olan, tevbe etmeleri ve şarkı, eğlence vs.den uzak durmaları, boş ve bâtil olan şeyler yerine, okumak, zikir yapmak, dua etmek ve faydalı olanı konuşmakla uğraşmalarıdır.”⁽⁸⁴⁾

* Şam'ın muhaddisi, allâme Muhammed Nâsiru'd-Dîn el-Elbânî -Allah ona rahmet etsin- Allah'ın kitabından, Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in sünnetinden, selef, fakih ve din imamlarının sözlerinden deliller getirerek her tür şarkı, çalgı ve müzik aletinin haram olduğu fetvasını verdi. Bu konuda, *Tahrîmu âlâti't-Tarab* veya *er-Reddu bi'l-Vahyeyni ve Akvâli Eimmetinâ ale'bnî Hazm ve Mukallidîhi'l-Mubîhine li'l-Meâzifi ve'l-Gına ve ale's-Sûfiyyine'llezine'tte hazûhu Kurteben ve Din*en adında, tek ciltlik, müstakil bir kitap yazdı.

⁽⁸⁴⁾ *Fetâvâ İslâmiyye*, Derleyen: Muhammed el-Musnid, Daru'l-Vatan, 4/395.

DİNÎ VE MİLLÎ ŞARKILARLA, ÇOCUK VE DOĞUM GÜNÜ ŞARKILARININ HÜKMÜ

* “el-Lecnetu’ d-Dâime li’l-Buhûsi’l-İlmiyye ve’l-İfta” ilim heyeti aşağıdaki soruyu şöyle cevaplandırdı:

- Daha önce, şarkı dinlemenin hükmünü sorduk. Bize, müstehcen şarkıları dinlemenin haram olduğu cevabını verdiniz. Öyle olunca, bildiğiniz gibi, radyo veya televizyonda, devamlı çalgı eşliğinde söylenen dinî, millî şarkılarla çocuk ve doğum günü şarkılarının hükmü nedir?

Cevap: “Çalgı, kesinlikle haramdır. Dinî ve millî şarkılarla çocuk şarkıları, çalgı eşliğinde olduğunda haramdır. Doğum günleri ise bid’attir. Orarlarda bulunmak ve onlara katılmak haramdır.”⁽⁸⁵⁾

⁽⁸⁵⁾ *Fetâvâ İslâmiyye*, Derleyen: Muhammed el-Musnid, Daru’l-Vatan, 4/390.

İLÂHİLERDEKİ DAVULLARIN HÜKMÜ

* Şeyh, allâme Abdu'l-Aziz b. Bâz'a -Allah ona rahmet etsin- aşağıdaki soru soruldu:

- Biz bazı durumlarda ilahilerle birlikte davulları kullanıyoruz. Bazı gecelerde de böyle yapıyoruz. Fakat bir defasında, birisi bunu kınadı. Bu kınanacak bir şey mi? Söylediğimiz ilâhilerde kötü söz yok. Buna cevap verir misiniz?

Cevap: “Davulları mübah kılan bir şey bilmiyoruz. Aksine sahih hadislerin zahiri, diğer müzik aletlerinden ud ve keman gibi, onların da kullanılmasının haram olduğuna delalet etmektedir. Rasûlullah'ın şu hadisi bunlardan birisidir: ‘Ümmetimden, zinayı, ipekli elbise giymeyi, içkiyi ve çalgı aletleriyle çalıp eğlenmeyi helâl sayacak

bazı kimseler çıkacak.’ ‘Çalgı aletleriyle çalıp eğlenme’ ifadesi, şarkıları ve bütün müzik aletlerini içine almaktadır.”⁽⁸⁶⁾

⁽⁸⁶⁾ *Fetâvâ İslâmiyye*, Derleyen: Muhammed el-Musnid, Daru'l-Vatan, 4/390.

MÜZİK ALETİ VE KASET SATAN KİMSEYE DÜKKÂNI KİRAYA VERMENİN HÜKMÜ

* Şeyh, allâme Muhammed b. Sâlih el-Useymîn'e aşağıdaki soru soruldu:

“Biliyorsunuz *-Allah sizi muhafaza buyursun-* zamanımızda, her çeşit şarkı kaseti satmaya tahsis edilmiş mağaza ve dükkânlar yaygınlaştı. Açıklanması istenilen şunlardır: Teorik olarak içinde aşağıdakiler bulunan kasetlerin ticaretinin yapılmasının hükmü nedir?

- 1- Çalgı aletleri, mizmarlar (flüt, zurna, kaval),
- 2- Müstehcenlik, bozukluk, günahkârlık ve iki cins arasında ahlâksızlığın yayılmasına davet etmesi,
- 3- Bayağı sözler, terbiyesizce aşk ilânı,

* Bu kasetlerin satılmasının ve dinlenmesinin hükmü,

* Bu kasetlerin satılmasıyla ve ticaretinin yapılmasıyla elde edilen paranın hükmü,

* Bu tür kasetleri satanlara dükkân ve mağazaların kiraya verilmesinin hükmü... Dükkânı kiraya verenle orada satış yapan, bu kasetleri satın alanların günahını yüklenir mi, yüklenmez mi? Bize bunun fetvasını verin, Allah size ecir versin ve sizden razı olsun.”

Muhammed b. Salih el-Useymin -Allah ona rahmet etsin- şöyle cevap verdi:

“Bu kasetlerde, zikrettiğiniz her türlü çalgı ve mizmarlar, müstehcenliğe, bozukluğa ve günahkârlığa davet, iki cins arasındaki ahlaksızlığı yaymaya davet, düşük söz, terbiyesizce aşk ilânı varsa, Allah’a ve ahiret gününe inanan şöyle dursun, akıllı bir insan, Allah’ın cezasından korktuğu, bu kasetleri satmanın ve dinlemenin haram ve kötü olmasıyla birlikte onun sevabını umduğu şüphesini uyandırmaz. Çünkü onlar ahlakı ve

toplumu yok eder, milleti genel ve özel cezalarla karşı karşıya getirir. Bu kasetleri bulunduran kim-
senin Allah'a tevbe etmesi, faydalı bir şey kaydet-
mek için, onların içindekileri silmesi gerekir.

Onların satılmasından ve ticaretinin yapılma-
sından elde edilen para, haramdır; sahibine helâl
değildir. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöy-
le buyurmuştur:

*“Allah bir şeyi haram kılınca onun bedeli-
ni de haram kılar.”*

Bu tür kasetleri satanlara dükkân ve mağa-
zaların kiraya verilmesi de haramdır. Bundan alı-
nan ücret haramdır. Çünkü bu, Allah'ın: *“Günah
ve düşmanlık üzerinde yardımlaşmayın.”* sö-
züyle yasakladığı günah ve düşmanlık üzerine yar-
dımlaşmaya girer. Satın alanların günahları, ken-
di üzerlerine olduğu gibi satıcıya ve dükkânı kira-
ya verene, müşterilerin günahından hiç eksiltme-
den yüklenir. Allah en iyi bilendir.”⁽⁸⁷⁾

⁽⁸⁷⁾ *Fetâvâ İslâmiyye*, Derleyen: Muhammed el-Musnid, Da-
ru'l-Vatan, 4/397.

KALICI OLDUĞU SÜRECE EN ÜSTÜN AMELLER

Müslüman kardeşim! Yüce Allah bize ve sana doğruluk ve kurtuluş yolunu öğretti. Bilinmelidir ki, kulun vaktini, onunla geçirdiği ve ömrü onunla tükettiği şeylerin en hayırlısı, kendisini Allah’a yaklaştıran ilimdir. İlmin ve zikrin en üstünü Kur’ân ve namazla meşgul olmaktır. Yüce Allah şöyle buyurdu:

“Onlar kendilerine öğütleneni yapsalardı, elbette kendileri için daha iyi ve daha sağlam olurdu. O zaman elbette kendilerine katımızdan büyük mükâfat verirdik. Ve onları elbette doğru bir yola iletirdik.” (Nisa, 66-68)

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

“Dünya, melûndur. Dünyadaki şeyler de melûndur. Ancak Allah’ı anmak, Allah’ın sevdiği şeyler, âlim ve ilim öğrenen bu hükmün dışındadır.”⁽⁸⁸⁾

İmam Ebu’l-Abbâs Ahmed b. Umer el-Kurtubî -Allah ona rahmet etsin- şöyle dedi:

“Bilinmelidir ki -Allah bizleri bid’atçilerin bid’atlerinden ve sapıkların kışkırtmalarından korusun- Rasûlullah’la ashabının dinlediği, Kur’ân’dı. Onu dikkatle okuyor, onu müzakere ediyor, onun manalarını anlamaya çalışıyor, namazlarında ona önem veriyor, yalnızken onunla samimiyet kuruyor, çare aradıklarında ona sarılıyor ve bütün durumlarında ona sığınıyorlardı. Duyduklarında, onu, kendilerine emredildiği şekilde dinliyorlardı. Onu okuduklarında, düşünüyorlar ve ibret alıyorlardı. Onun helâlini helâl, haramını haram kabul ediyorlardı. Onun ahlakıyla ahlaklanarak ve ona uygun amel ederek, hükümlerini alıyorlardı. Çün-

(88) el-Elbânî, *Sahîhu İbn Mâce*, bâbu Meseli’-d-Dunya.

kü onlar, Kur'ân'ın kurtuluş ve derecelere ulaşma yolu olduğunu ve onu okumanın ibadetlerin en üstünü olduğunu biliyorlardı. O, Allah'ın sağlam ipidir, keyfî arzu ve kaprislerin onda sapıtmayacağı sırat-ı müstakimdir. Âlimler ona doymazlar, o çok tekrar edilmekle eskimez. Onunla konuşan doğru söyler, onunla amel edene ecir verilir, onunla hükmeden kimse âdildir. Ona çağırılan, doğru bir yola çağırır. Üzerine salât ve selâm olan kimse bunu böyle söyledi. Onu dinlediklerinde onlar için yüce Allah'ın söylediği şu durumlar olur:

“Mü'minler o kimselerdir ki, Allah anıldığı zaman yürekleri ürperir, kendilerine Allah'ın ayetleri okunduğu zaman (o ayetler, onların) imanlarını arttırır ve (onlar) Rab'lerine tevekkül ederler.” (Enfal, 2)

“Rasûl'e indirileni (Kur'ân'ı) dinledikleri zaman, tanıdıkları gerçekten dolayı gözlerinin yaşla dolup taşığını görürsün. Derler

ki: “Rabbimiz! İnadık, bizi şahitlerle birlikte yaz.” (Maide, 83)

“Allah, sözün en güzelini, birbiriyle uyumlu ve bıkılmadan tekrar tekrar okunan bir kitap olarak indirdi. Rablerinden korkanların, bu Kitab’ın etkisinden tüyleri ürperir, derken hem bedenleri, hem de gönülleri Allah’ın zikrine ısınıp yumuşar. İşte bu Kitap, Allah’ın, dilediğini kendisiyle doğru yola ilettiği hidayet rehberidir. Allah, kimi de saptırırsa artık ona yol gösteren olmaz.” (Zümer, 23)⁽⁸⁹⁾

⁽⁸⁹⁾ el-Kurtubî, *Keşfu’l Kınâ an Hukmi’l-Vecdi ve’s-Semâ’*, s. 179.

RAHMAN'A İTAATLE ŞEYTANA İTAAT ARASINDAKİ FARK

İmam, hâfız, zahid, İbnu'l-Kayyim -Allah ona rahmet etsin- şöyle demiştir:

“Peygamberlerinin yolundan tamamen sapan; onun, ashabının ve selef-i salihin üzerinde olduğu yolu bırakan kalplerden, doğru ve düzgün zevkler ummuyoruz. Çünkü Peygamber, ashabi ve selef-i salih; amellerde, yani farz olan namazda, Kur’ân okumada, onu düşünüp dinlemede ve bunun ecrinde sahih zevkler buluyorlardı. Sonrakilerin zevki, -Allah’ın koruduğu dışında- şarkı dinlemede, defte, buluşmalarda, güzel okunan coşturucu şarkılarda, dans ve oynamakta, gürültü çıkarıp sesleri yükseltmede nefislerin keyfi arzularına aykırı olan, Allah’ın sevdiği ve hoşnut olduğu kulluğu kesmektedir. Kovulanlarla huşu duyan

abidlerin zevki birbirinden ne kadar farklı! Verdikleriyle bunların ve şunların imdadına yetişen bir kimsenin içinden devamlı Rahman'ın sözünü dinlemesini seven Allah ne yücedir! Şarkı dinlemekle coşan nerde, Kur'ân'ı dinlediğinde zevk alan ve imanın özünü hisseden nerde? Allah'ın, meleklerinin, elçilerinin ve sadık kullarının yanında, Kur'ân dinleyenle şarkı dinleyen, Kur'ân zevkiyle şarkının zevki aynı olur mu? Şarkı dinleyenler şehvanî nefislerinin köleleridir; onlar dinlemeyi, nefsin zevk aldığı şeyi aramak ve onun geçersiz payına kavuşmak için yaparlar. İki farklı dinlemeyi ve iki zevki birbirinden ayıramayan kişi; Rabbinden, ihlasla, ölü kalbini diriltmesini, kendisine cahilliğinin karanlığında ışık saçacak bir nur vermesini, hak ile bâtılı birbirinden ayırt etmesini sağlayan bir ayırıcı nasip etmesini istesin.”⁽⁹⁰⁾

⁽⁹⁰⁾ İbnu'l-Kayyim, *el-Muvâzene beyne Zevki's-Semâi ve Zevki's-Salâti ve'l-Kur'an*, s. 61, Tah: Mecdî Fethî es-Seyyid, Dâru's-Sahabe li't-Turâs, Tanta, Mısır.

ŞARKI VE MÜZİĞİN HARAM OLDUĞU KONUSUNDA YAZILAN KİTAPLAR

Yasak olan şarkı, çalgı ve müzik aletlerinin haram olduğunu bildiren delilleri -Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat âlimlerine göre- öğrenmek için geniş bilgi isteyenler aşağıdaki kitap ve kaynaklara baksın. Bunların hepsi -Allah'a hamdolsun- basılmış durumdadır. Yazma halinde olan birçok kitap daha vardır.

1- İmam İbnu'l-Kayyim, *el-Kelâm alâ Mes'ele'ti's-Semâ*.

2- İbnu'l-Kayyim, *İğâsetu'l-Lehfân min Me-kâidi's-Şeytân* (Faslu'l-gınâ ve'l-Meâzif)

3- Hâfız İbnu'l-Cevzî el-Hanbelî, *Telbîsu İblîs* (Faslu's-Semâ ve'r-Raks ve'l-Vecd)

- 4- İmam İbn Ebi'd-Dunya, *Zemmu'l-Melâhî*
- 5- İmam el-Acurrî, *Tahrîmu'n-Nerd ve's-Şat-rane ve'l-Melâhî*.
- 6- İmam İbn Receb el-Hanbelî, *Nuzhetu'l-Esmâ fi Mes'eleti's-Sema*.
- 7- İmâm Ebu'l-Abbâs b. Ebî Ömer el-Hanbelî, *Fetâvâ fi'l-Ginâ*.
- 8- Muhammed el-Menbecî el-Hanbelî, *Risâle fi's-Semâ' ve'r-Raks*.
- 9- Allâme İbnu'l-Hacer el-Heysemî, *Keffu'r-Ruâ' an Muharremati'l-Lehv ve's-Semâ*.
- 10- İmam Ebu'l-Abbâs el-Kurtubî, *Keşfu'l-Kinâ an Hukmi'l-Vecdi ve's-Semâ*.
- 11- İmam Tahir et-Taberî, *er-Reddu alâ men Yuhıbbu's-Sema'*.
- 12- Muhaddis, allâme el-Elbâni, *Tahrîmu âlâ-ti't-Tarab*.

13- Abdu'r-Rahman b. Hamûd et-Tuveycirî, eṣ-
Ṣuhubu'l-Mermiyyetu limahvi'l-Meâzifi ve'l-Me-
zâmîri ve sâiri'l-Melâhî bi'l-Edilleti'n-Nakliyyeti
ve'l-Akliyye.

14- et-Tuveycirî, Faslu'l-Hitâb fi'r-Reddi alâ
Ebî Turâb.

15- İsmâîl el-Ensârî, Tenbîhu'l-lâhî alâ Tah-
rîmi'l-Melâhî.

16- Ahmed b. Yahya en-Necmî, Tenzihu's-
Şerîati an İbâheti'l-Eğâni'l-Halâ.

17- Ebu Bekr el-Cezâirî, el-İ'lâmu bi enne'l-
Azfe ve'l-Ginâ Harâmun.

18- Haşim b. Hâmid er-Rifâ'î, Nushu'l-Ukalâ
bima câe fi tahrimi âlâti'l-Lehvi ve'l-Ginâ.

19- Abdu'l-Aziz Abdu'l-Fettah, Savtu's-Şeytan.

20- Adnân Hasen Bâhâris, el-Ginâ ve'l-Mû-
sîka ve Hataruha ale't-Tıfli'l-Muslim.

21- Muhammed el-Hamid, *Hukmu'l-İslâm fi'l-Gınâ*.

Ayrıca, büyük âlimlerin -şarkı, çalgı ve müzik aletleri konusunda- kitap, kaynak ve ilmî araştırmalarda yer alan birçok fetva ve cevapları vardır.

ŞARKI VE MÜZİK HAKKINDA SÖZÜN ÖZÜ

1- Şarkı, dinde iki çeşittir: Mubah olan şarkı, haram olan şarkı.

2- Mubah olan şarkı: Def dışında müzik aleti olmaksızın sadece sesi yükseltmek ve uzatmaktır. Def de kadınlar için caizdir. Şarkı, bayram günlerinde, düğünde, biri yolculuktan döndüğünde vb. olur. Ancak İslamî kuralların dışına çıkılmaması gerekir.

3- Haram olan şarkı: Çalgı türlerinden herhangi birini, dine aykırı bir sözü, dinin belirlediği yer ve zamanın dışında olanı içine alan her türlü şarkıdır.

4- Müzik aletiyle birlikte şarkı dinlemek icma ile haramdır.

5- Müzik aletini dinlemek icma ile haramdır.

6- Müzik aletlerine sahip olmak her yerde ve her zaman haramdır.

7- Dinî ve millî şarkılar, çocuk şarkıları ve doğum günü şarkıları, çalgı eşliğinde söylendiğinde ve söz, dine aykırı olduğunda haramdır.

8- Dinî ilahiler, davul ve dine aykırı sözler eşliğinde söylendiğinde haramdır.

9- Müzik aletlerinin ticaretini yapmak, bütün çeşitleriyle haramdır.

10- Müzikle uğraşmak ve onu kazanç vesilesi yapmak haramdır.

11- Şarkı aletleri ve kasetlerinin satılması için dükkânları kiraya vermek haramdır.

12- Erkek ve kadın şarkıcıları kiralamak ve onlara para vermek haramdır.

GÜZEL SON

Müslüman kardeşim! Allah seni, çalgı ve müzik aletlerinin şerrinden, bütün günahlardan korusun. Seni, iyilerden ve kurtulanlardan kılsın.

Bütün türleriyle şarkı ve müziğin yüce dindeki hükmünü anlayan, bu ciddi meselenin, din imamlarına göre haram olduğunda icma edilen bir hükmüm bulunduğunu gören, Rabbiyle görüşmeyi uman, dürüst Müslümanın bunlardan uzak durması, bunlarla ilgisi olan kişi ve yerleri terk etmesi ve bu konuda ihmalkârlık yapmaması gereklidir.

Bunu öğrendiğinde *-Allah seni korusun-* yüce Allah ile Rasûlünün *sallallahu aleyhi ve sellem* emrine sarılmaktan başka çaren kalmayacak. Bu günaha *-Allah korusun-* düşmüşsen, hemen yüce Allah'a tevbe et. Çünkü Allah tevbe edenin tevbesini kabul eder. O, tevbeyi kabul eden ve merhamet edendir.

Böyle değilsen, ey Allah'ın kulu! Hâlinden dolayı Allah'a hamdet. Çünkü sen *-inşallah-* sırat-ı müstakimdesin, değerli Peygamberinin ve onun ashabının yolundasın. Yüce Allah'tan, hakta sebat ve onda başarılı olmayı dile. Bu büyük günaha düşen Müslüman kardeşlerine nasihat et. Onlara bu ciddî mesele hakkında yüce Allah'ın hükmünü açıkla. Bu risaledeki deliller, açık seçiktir. Artık sana, hikmetle tebliğ etmekten ve en güzel bir şekilde nasihat ve mücadele etmekten başka bir şey kalmadı.

Dilinle beceremezsen -ki bu konuda dinen mazursun- bu risaleyi çevrende, bu günahı işlediğini gördüğün kimseye hediye et; belki yüce Allah seni, bir Müslümanı cehennemden kurtarma vesilesi yapar -bu, Allah için imkânsız değildir-, bunda sana büyük bir ecir vardır.

Müslüman kardeşim! Hayrı gösterme konusunda, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şu sözünü hatırla:

“Hayrı gösteren kimseye, onu işleyene verilen sevabın aynısı vardır.”⁽⁹¹⁾

Son olarak, sana şöyle diyoruz: Allah'ı ve elçisini seven!

“Haktan sonra sapıklıktan başka ne var?”
(Yunus, 32)

Yüce Allah şöyle buyurdu:

“İnananlar için hâlâ vakit gelmedi mi ki kalpleri Allah'ın zikrine ve inen hakka saygı duysun ve bundan önce kendilerine kitap verilmiş, sonra üzerlerinden uzun zaman geçmekle kalpleri katılaşmış, çoğu da yoldan çıkmış kimseler gibi olmasınlar.” (Hadîd, 16)

Allah'ım! Tebliğ ettik mi?

Allah'ım! Şahit ol! Allah'ım! Şahit ol!

Arşın yüce Rabbi, yüce Allah'tan, bize, sevdiğini ve razı olduğunu nasip etmesini; bizi, sözü dinleyip en güzeline tabi olanlardan kılmasını, kendi-

⁽⁹¹⁾ el-Elbânî, *Sahîhu Suneni't-Tirmizi*, bâbu'l-ilm.

sine kavuşuncaya kadar, bizi hakta sabit kılmasını, amelimizi sırf kendi rızası için yapmasını, onu bizim aleyhimize değil, lehimize delil yapmasını, bize hakkı hak olarak göstermesini, ona uymayı nasip etmesini; bâtılı bâtil olarak göstermesini ve ondan uzak durmayı nasip etmesini diliyorum.

Allah, yol gösterici, müjdecî, aydınlatıcı, Peygamberimiz, önderimiz, liderimiz ve örneğimiz Muhammed'e, temiz ailesine, şerefli ve uğurlu ashabına, din gününe kadar ona uyan muvahhid ve mücahidlere salât ve selâm etsin... Allah'ım! Amîn (kabul et).

“Allah'ım! bu kitabı; yazan, okuyan,
dinleyen ve yayınlayan
için faydalı kıl.”

مَسْمُوعٌ
مِنْكُمْ

İÇİNDEKİLER

Önsöz	5
Şarkı ve Müzik	11
Şarkının Dindeki İsimleri.....	13
Şarkının Fert Üzerindeki Etkileri.....	14
Şarkının Çeşitleri.....	16
Yüce Allah'ın Kitabından, Şarkı ve Müziğin Haram Olduğunu Bildiren Deliller	20
Şarkı ve Müziğin Haram Olduğunu Bildiren Sünnetteki Deliller.....	30
Şarkının ve Şarkı İle Uğraşanların Yerildiğine Dair.....	42
Din İmamlarının Şarkı ve Müziğin Haram Olduğu Konusundaki İcmaı (İttifakı).....	54
Şarkı ve Müzik Hakkında Selef Âlimlerinden Gelen Uyarı ve Tavsiyeler.....	60
Çağdaş Âlimlerin Şarkı ve Müzik Hakkındaki Fetvaları	66

Dinî ve Millî Şarkılarla, Çocuk ve Doğum	
Günü Şarkılarının Hükmü	73
İlahilerdeki Davulların Hükmü	74
Müzik Aleti ve Kaset Satan Kimseye Dükkânı	
Kiraya Vermenin Hükmü.....	76
Kalıcı Olduğu Sürece En Üstün Ameller.....	79
Rahman'a İtaatle Şeytana İtaat Arasındaki Fark	83
Şarkı ve Müziğin Haram Olduğu Konusunda	
Yazılan Kitaplar	85
Şarkı ve Müzik Hakkında Sözün Özü.....	89
Güzel Son	91